

PALESTINE
ROYAL COMMISSION

REPORT

*Presented by the Secretary of State for the Colonies
to Parliament by Command of His Majesty
July, 1937*

CHAPTER XXII.

A PLAN OF PARTITION.

10. Exchange of Land and Population.

39. The political aspect of the land-problem is still more important. Owing to the fact that there has been no census since 1931 it is impossible to calculate with precision the distribution of population between the proposed Arab and Jewish areas, but, according to an approximate estimate supplied to us, in the area allocated in our plan to the Jewish State (excluding the urban districts which we suggest should be retained for a period under Mandatory administration) there are now about 225,000 Arabs. In the area allotted to the Arab State there are only some 1,250 Jews: but in Jerusalem and Haifa there are about 125,000 Jews as against 85,000 Arabs. The existence of these minorities clearly constitutes the most serious hindrance to the smooth and successful operation of Partition. The "Minority Problem" has become only too familiar in recent years, whether in Europe or in Asia. It is one of the most troublesome and intractable products of post-war nationalism; and nationalism in Palestine, as we have seen, is at least as intense a force as it is anywhere else in the world. We believe that Partition, once effected, might ultimately moderate and appease it as nothing else could. But it is, of course, too much to hope that after Partition there would be no friction at all between Arabs and Jews, no "incidents", no recriminations, keeping open the wound which Partition must inflict. If then the settlement is to be clean and final, this question of the minorities must be boldly faced and firmly dealt with. It calls for the highest statesmanship on the part of all concerned.

43. We think that in the event of Partition friction would be less likely to occur in the hill-country of North Galilee with its wholly Arab population than in the plain-lands where the population is mixed. In the former area, therefore, it might not be necessary to effect a greater exchange of land and population than could be effected on a voluntary basis. But as regards the Plains, including Beisan, and as regards all such Jewish colonies as remained in the Arab State when the Treaties came into force, it should be part of the agreement that in the last resort the exchange would be compulsory.

44. The cost of the proposed irrigation and development scheme would be heavier than the Arab State could, in our opinion, be expected to bear. Here again we believe that the British people would be willing to help to bring about a settlement; and we recommend that, if an arrangement could be made for the transfer, voluntary or otherwise, of land and population, Parliament should be asked to make a grant to meet the cost of the aforesaid scheme.

NOTE FOR DISCUSSION OF PARTITION	Arab land-owners in the Jewish State, and Jewish land-owners in the Arab State (if any are left there), would be compelled to sell their land at a fixed price
As we have already observed, the ideal would be the evacuation of all Arabs and Jews from the Jew and Arab States respectively.	At the end of the Transition Period, the process would become compulsory and completely controlled by the Department
For the reasons given in the two preceding paragraphs, it is for consideration whether it might not be wise to leave the exchange of land and people during the Transition Period on a <u>voluntary</u> basis.	The evacuation and re-settlement of these latter would also be compulsory.

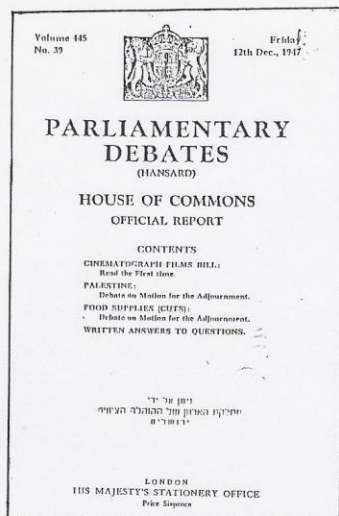
ref 3:15

Note by Reginald Coupland

WHY IGNORE TRANSJORDAN?
Transjordan is practically empty of settlers. Place could be found for a much larger population in its territory. Its soil is much superior to the soil of Western Palestine. Transjordan could be transformed into an Arab territory; but if equality of individual opportunity is offered to Jews, the Jews and the Arabs together could make Transjordan — with twice as much territory as Western Palestine—capable of holding ten times the number of people than now inhabit it.
A discussion of this idea might be fruitful of results.

ref 3:35

The New Palestine. 7 May 1937

12 DECEMBER 1947

Palestine

ref 3:23

Mr. Eden:

Nor should we altogether abandon the hope that co-operation in matters of common interest may, in the course of time, bring together the Jewish and Arab communities in Palestine. This would, to some extent, ease the inevitable difficulty which must arise from partition, whatever the final plan may be, because there must remain in a large number of Arabs in the Jewish State and some Jews, at any rate, in the Arab State. Here I would ask the right hon. Gentleman the Foreign Secretary whether he or the United Nations have given any consideration to a planned transfer of minorities? The House will remember that this point was not overlooked by the Royal Commission of 1937, and, no doubt, they had in mind the successful transfer of a million Greeks and a smaller number of Turks in 1922. The difficulty of the Peel Commission was that they were dealing only with Palestine, and, therefore, they had the problem of whether there was room for the transfer of 300,000 Arabs to other lands in Palestine. I should have thought that the question which now arises is whether, with the co-operation of the adjoining Arab States, room might not be found to absorb some part of the Arab minority which will be left in the Jewish State. I should have thought that this was a question worth pursuing.

מ ר י
מס' 11

מסכת
ישיבת המנהל המוכנות היהודית לא'
שנתיים בירושלים ביום 1.11.36

מר בן-גוריון

למה לא נוכל לרכוש קרקעות סם בטביל ערבים, חרוצים
להחישב בעבר הירדן? אם מותר להעביר ערבי מהגליל ליהודה, למא אסור
יהיה להעביר ערבי ממכיבות חדרון לעבר הירדן, סתם הרבה יותר
קרוב? הוא, מר בן-גוריון, אינו זי את הכול בין עבר הירדן מזרח
לבין עבר הירדן מערב.

הרב פישמן שואל, אם בהעברת הערבים לעבר הירדן אין מסום
איסור מצדו שאין לנו חלק בעבר הירדן.
מר בן-גוריון: בהחלט לא. אנו רוצים כעת ליצור אזורים
מרוכזים של חמישבות יהודיות, וצ"י העברת הערבים מוכר הקרקע לעבר
הירדן אנו יכולים לעבור את מאלה הריכוז הזה.

Minutes. Jewish Agency Executive. 1 November 1936

ref 3:26

ישיבת הוועדה המצומצמת

דברי מ. שרתוק (על הסוג המדיני)

ההנהלה הגישה
 אז מעין תכנית, על כל פנים מספר עקרונות שאותם אנו רוצים להציע לוועדה
 ושעל פיהם אפשר לפתור את שאלות הקרקע וההתיישבות במחוזות מסויימים.

ז"א התכנית שרשט לפניהם היא כזו: החברה
 מגישה לממשלה תכנית של ציפוף הישוב הערבי הקיים, רכוזו במקום אחד או במספר
 מקומות מסויימים, פנוי שטח להתיישבות יהודית על יסוד הישוב ידוע:

אם אפשר לבוא לידי הסכם עם הערבים שיתירו על חלק מאומתם תמורת
 אפשרות של השקאה או הסכות אחרות - מה טוב. אבל השאלה מתעוררת אם הערבים
 לא יסכימו. הגישה של כל הממשלה התכנית מכוונת בעצם לפתרון השאלה להתגבר
 על המעצור הזה של של אי רצונם של או סירובם של אנשים פרטיים אם מסיבות
 של אינרציה ממשלית טבעית שלהם או מסיבות של התנגדות פוליטית אינסטינקטיבית
 או מאורגנת, שהממשלה תתגבר על זה ותכריח את האנשים להחליף קרקע או לזוז
 ממקום למקום.

ref 3:28

Minutes. Inner Zionist Council. 11 February 1937

Saturday, June 12, 1937.

Dined at the Fildsworths, American Consul General, other guests
 being the Frumkins, Hexter, Senator and one of Fildsworth's assistants
 by name of Scott (wife French).

"We discussed the question of partition in relation to Transjordan
 and Fildsworth said that the Government had been rather strongly
 impressed by the suggestion contained in our final memorandum to the
 Royal Commission about transplanting Arabs from Western Palestine to
 Transjordan in order to make room for new Jewish settlers. This was
 considered to be an eminently constructive proposal."

ref 3:30

Moshe Shertok (Sharett). Diary entry. 12 June 1937

SECRET.

Copy No. 46

C.P. 466 (37).

CABINET.

REPORT OF PALESTINE ROYAL COMMISSION.

Memorandum by the Secretary of State for the Colonies.

6. It would be difficult in any circumstances for His Majesty's Government to advise the rejection of the main argument and essential recommendations of a unanimous Royal Commission, and especially having regard to the circumstances in which this Commission was appointed and to the strength of its personnel.

7. The particular scheme of partition which is submitted in the Report and illustrated by the sketch Map No. 8 appears to me to be equitable and well conceived in its main outlines.

ref 3:43

Palestine Report.

Memorandum by the Secretary of State for the Colonies on the Report of the Palestine Royal Commission.

Paragraph 7. While it seems clear from the Royal Commission's Report that the principle of partition is right and must be adopted, I doubt whether we can commit ourselves to the statement that "the particular scheme of partition submitted in the Report and illustrated by sketch map 8" can be regarded as "equitable and well conceived". Indeed, the objections to the "particular scheme of partition" put forward by the Commission seem very formidable.

ref 3:45

Foreign Office London. Memorandum (re Colonial Office Memorandum)

PALESTINE.

STATEMENT OF POLICY BY HIS MAJESTY'S GOVERNMENT IN THE UNITED KINGDOM.

His Majesty's Government in the United Kingdom, by direction of His Majesty, have considered the unanimous Report of the Palestine Royal Commission. They find themselves in general agreement with the arguments and conclusions of the Commission.

7. In supporting a solution of the Palestine problem by means of partition, His Majesty's Government are much impressed by the advantages which it offers both to the Arabs and the Jews.

ref 3:47

SIR ALEC SEATH KIRKBRIDE

K.C.M.G., C.V.O., O.B.E., M.C.

A CRACKLE OF THORNS

Experiences in the Middle East

While all this was going on, a mandate over Palestine, a geographical term which included Transjordan also, was granted to Great Britain in July, 1920. At the time of the issue of this mandate His Majesty's Government were too busy setting up a civil administration in Palestine proper, west of the river Jordan, to be bothered about the remote and undeveloped areas which lay to the east of the river and which were intended to serve as a reserve of land for use in the resettlement of Arabs once the National Home for the Jews in Palestine, which they were pledged to support, became an accomplished fact.

ref 3:52

EGYPT.	
Decypher. General Clayton, (Cairo),	101229
November 18th. 1918.	
D. 7.50.p.m. November 18th. 1918.	
R. 9.0.a.m. November 19th. 1918.	
No.190.	

A sound administration established at Damascus would permit of the development of the arable country to the East of the Jordan and the construction of communications to enable its produce to be exported with profit. The districts East of the Jordan are thinly populated and their development would allow of considerable emigration from Palestine thereby making room for Jewish expansion.

Telegram from Brigadier Clayton to British Foreign Office

ref 3:58

Re: Partition.
Outline for Inquiry into the Problems
of Exchange of Land & Population.

July 11, 1937.

WPS

2. The Royal Commission has, therefore, arrived at the conclusion that, as regards Palestine, the racial antagonism between Jews and Arabs could only be settled by very radical means, i.e., by the exchange of population. In this connection they write :-

6. The above comparison leads to the following conclusions :-

The exchange of population will remove definitely the antagonism between Jews and Arabs in the new state, subject to certain political preliminary conditions.

2. The fact that the Commissioners themselves have considered a compulsory exchange of population, entitled the Jewish Agency to examine such a possibility without the fear of being charged with the reproach to have taken the initiative for the evacuation of Arabs.

The easiest way would doubtlessly be if the Arabs themselves would agree to a voluntary exchange of population; while a compulsory exchange would lead to grave attacks on Zionism and would endanger the position of Jews in the Diaspora. It is difficult to imagine that the Zionist Movement whose aim is to create a home for a landless people, will be instrumental towards the expulsion of an Arab people against its will. The consequences would be so grave, that no plan will be workable which is based on the compulsory evacuation of Arabs. ~~xxxxxxxxxxxx~~

3. Since, on the other hand, the fate of the proposed Jewish State is wholly depending on the exchange of population, we have to find a formula which is acceptable to the Arabs by not having the character of a compulsory expulsion, and which will nevertheless lead to the evacuation of the country by Arabs.

4. At the present juncture, we have to reckon with a negative reply by the Arabs to any proposal for a voluntary exchange of population. We must, therefore, try to treat the problem of evacuation not as the direct outcome of Partition, but as part of a greater scheme, say, "The Reform of the Agricultural Situation in the Two New States".

Such a Commission which should possibly be attached to the League of Nations might, without too much stressing the point of "Compulsory Evacuation", positively formulate its programme, say, "Achievement of a Great Agricultural Reform in Both States by the Resettlement of the Arab Population in the New Arab State, Development of New Water Sources, ~~xxxx~~ Draining of Swamps, Rounding Off and Partition of Musha'a Lands, etc."

5. The scheme proposed in para. 4 hereof has, of course, to be thoroughly investigated as to its feasibility. If it should prove workable it could claim to ~~xxxxxxxxxxxx~~ eliminate the disadvantages of compulsory evacuation without foregoing its advantages.

ref 3:67

Memorandum by Bonne

לא בעד הגשמת הסדינה היום, לא בעד העברת עשרות אלפים ערבים, לא שאני אוקופט, אלא
 הערבים יסכימו ואנחנו נוכל להעביר אותם, אם זה לא מוגשם, אז זה כורה תהום ואורך
 ימים, כי עץ אשר יוצר מגב של גורר, הקים סדינה על המכרה להעביר אנשים מסקוטניה.
 - איננו צט בשביל יצירת סדינה.

ref 3:81

Katznelson

באמת הספר הזה יעשה לנו
 שרות גדול, אם כל החלומות שלנו יפתרו לטובה. אבל אם לא, יהיה זה
 שרות מסוכן. כשקראתי כאן את המלה אקדמאציה עלתה משום מה על
 לבי המלה פרובוקציה. יש פתגם של גמביה: בזמן שהגרמנים לקחו
 מצרפת את אלום לוטריןגיה, אשר - המיד לחשוב על זה, לעולם לא לדבר.
 יש דברים כאלה שעצם שאנשים אינם רשאים לדבר על זה, אסרתי זה גם
 בישיבות שלנו בימי המאורעות בקטר עם תפוש כל מיני פתרונות.
 פוליטיים לגבי השאלה הערבית. אני ידעתי שהמאורעות האלה תוצו
 תריץ עמוק אשר לא יירפא במשך חודות. והנה לעצמי אסרתי: הפתרון
 ההיסטורי יהיה תלוצי חושבים.

ref 3:82

Idelson

יותר גדולה מאשר עד עכשיו עם כל ציר, עם כל חל-אביב בלבד. אני מניח
 כי איש מאתנו איננו חושב שבכסף הזמן הקרוב נוכל לעשות את זה מה
 המושבה הועדה עיר העברת הערבים. מרצונם חסב לא ילכו.
 ואני שואל גם את עצמנו: מי יוכל
 והאם נרצה גם בתוך כפייה לעשות דבר כזה? (משה שרתוק: הכפייה באה
 לאחר החסכב). נכון, אבל אני אומר היתה בזה גם כפייה כלפי יו[...].

ref 3:83

Wilkansky

במשך כל הזמן כשקנינו שטחי אדמה ושלמנו בעדם כסף
 קראו לה ניסול, ועכשיו הפה שאמר הוא שהתיר ומדבר על החלפת אוכלוסין. אני חושב
 שבמסעף זה צריך להאחז אפילו יותר מאשר בהרחבת הגבולים. סעיף זה הוא עיקר טבעי
 בהבילבו, ואל נהיה חסידים ואל נצדק יותר מדי במקום שהסידר צוכות העולם, כביכוי
 נותנים לנו היתר. אינני אומר שהדבר קל.

ref 3:84

על דרכי מדיניותנו

מועצה עולמית של איחוד פועלי-ציון (נ.צ.ס.)-התאחדות

(נ.צ.ס.) 2 באב 1937

דין וחשבון מלא

הוצאת המשרד המרכזי של איחוד פועלי-ציון (נ.צ.ס.)-התאחדות
הדפוס: 1937

ד"ר ברגורין:

הוועדה אינה מציעה נישול הערבים, היא מציעה להעבירם - ולשבתם - במדינת הערבים. כמדומני שאיני צריך להסביר את ההבדל היסודי והעמוק שבין נישול ובין העברה. גם עד עכשיו עשינו את החישובות בארץ ע"י העברת האוכלוסין מנקודה לנקודה. עלילת הנישול שנשמעה בועדת שאר - נחקרה. באופן יסודי על ידי חוקרים אנגלים (פרגטש ושופט ווב) ונתבדו. הוכח שהערבים אשר עזבו את האדמות שעברו לרשותנו סודרו בשטחים אחרים או באמצעי פרנסה חדשים. רק במקומות מועטים של החישובות החדשה לא היינו זקוקים להעביר את התושבים הקודמים. לרוב סודרו ההעברות מתוך הסכם חפשי עם הארמים, ורק במקרים מועטים היה הכרח בהעברה כפויה. ההעברה של הועד - הוא שההעברה תעשה בקנה מידה זהבדל העיקרי בהצעת ההעברה של הועד - הוא שההעברה תעשה בקנה מידה יותר רחב, ומהשטח היהודי לשטח הערבי. אם יתכן להעביר ערבים מכפר אחד לשני בתוך תחומי המנדט הבריטי - קשה למצוא איזה נימוק פוליטי או מוסרי בגד העברת אותם הערבים משטח העומד תחת שלטון יהודי לשטח שיעמד תחת שלטון ערבי. אנו לא היינו יכולים להסכים להעברה - גם אם היא מוצעת ומוצאת לפועל על ידי אנגלים - אילו היתה ההעברה כרוכה בנישול כלומר בהריסת הקיום הכלכלי של האנשים המועברים. אבל גם מתוך חסידות יתרה וקפדנות מוסרית מכסימלית אי אפשר להתנגד להעברה, המבטיחה למועברים גם תנאים המריים מספיקים וגם בטחון לאומי מכסימלי, כפי שמחייבת ההעברה המוצעת על ידי הוועדה. בשביל הערבים שנתישבו במדינה ערבית יתא בהעברה זו משום סיפוק מלא ושלם של מאווייהם הלאומיים, ואם ההעברה תבטיח להם גם תנאים המריים לא גרועים מאלה שהיו להם במקומם הישן - ורק בתנאי זה התכן ההעברה - הרי גם מבחינה אישית וכלכלית אין לראות בהעברה כל פגיעה במצבם ובזכויותיהם. והיש מן הצורך להסביר מה יהיה ערכו של ישוב יהודי רצוף בעמקי החוף, יורעאל, הירדן והחולה?

ref 3:91

ב. כצנלסון

העברת אוכלוסין

ענין העברת האוכלוסין עורר אצלנו ויכוח: מותר או אסור. מצפוני שקט בזה לגמרי: טוב שכן רחוק מאויב קרוב. הם לא יפסידו על ידי העברתם, ואנחנו ודאי לא. בחשבון אחרון - הרי זו רפורמה פוליטית ישובית לטובת שני הצדדים. זה מכבר סברתי כי זהו הטוב בפתרונות, ובימי הפורענות התחזקתי בהכרח, כי הדבר הזה מוכרח לבוא ביום מן הימים. אלא שלא עלה על דעתי, כי ההעברה, אל מחוץ לארץ ישראל - פירושה לסביבות שכם. האמנתי ועודני מאמין כי עתידים לעבור לסוריה ולעיראק.

ref 3:92

Minutes. "World-Unity" Conference. Summer 1937

א. ציולינג

הלופי האוכלוסין

ואחד מחזיונות' הקסם שצויר כאן — "העברת האוכלוסין". אינני שולל את זכותנו המוסרית להצעת הלופי אוכלוסין. אין כל פגם מוסרי בהצעה, שתתכן לרכוז התפתחות חיים לאומיים. ונהפוך הוא. זה יכול להיות. ועלול להיות, במשטר עולם חדש, חיוון אנושי כביר.

ref 3:94

א. ספלן :

"טרנספר"

לא אכנס עתה בפרטי שאלת ה"טרנספר" של הערבים. אבל אין זה הוגן לדמות את ההצעה הזאת לגרוש היהודים מגרמניה או איזו ארץ אחרת. פה אין מדברים על גרוש אלא על העברה מסודרת של מספר ערבים משטח אחד, שימצא במדינה העברית, למקום אחר במדינה ערבית. ז.א. — לסביבה של בני עמם ורוצים להבטיח להם את קיומם בכל אופן בתנאים לא יותר גרועים מאשר התקיימו קודם. הלואי שהיו מבטיחים תנאי יציאה כאלה לחלקים גדולים של העם העברי.

ref 3:95

א. לולו

אמרו כאן שהטראנספר הוא פרובוקציה פוליטית. אין בזה שום פרובוקציה. זאת היא תכנית צודקת והגיונית, מוסרית ואנושית בכל המובנים.

ref 3:96

גולדה מאירסון,

הייתי מסכימה שהערבים יעזבו את הארץ, ומצפוני יהי נקי בהחלט.

ref 3:97

י. בנקובר

ואשר להעברה כפויה — בתור חבר לרמת הכובש הייתי שמח מאוד, לו אפשר היה להשתחרר מהשכנות הנעימה של אנשי כפר מיסקי, טירה וקלקליה.

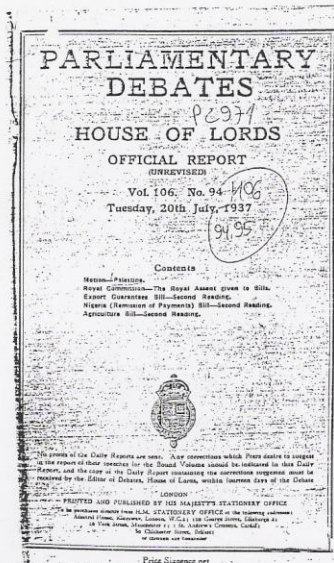
ref 3:98

ד. רמז

אמונתי בטרנספר, בהעקת אוכלוסין, קטנה היא. אם כי פתרון זה מוסרי והוגן בהחלט. טוב יהיה לערבים במדינה העברית, טוב לאיז'ערוך יותר מאשר במדינה הערבית, ואין אדם עובר ברצון מטוב לרע. ואילו מאונס? איני רואה את הכוח שיעשה זאת.

ref 3:99

Minutes. "World-Unity" Conference. Summer 1937

ref 3:114

20 JULY 1937

Palestine

Lord Melchett.

There is another question, that of boundaries. The boundaries as they have been drawn by the Royal Commission would be hard to protect and police. Those who have studied boundaries from a geographical point of view mostly agree that boundaries have to be situated in defensible areas. Is there any intention of creating our sovereign State with such boundaries that we have the remotest hope of being able to protect them? Then there is the question of transfer of population. Greece and Turkey have been quoted as an example of successful transfer. I have often quoted them myself. I have often pointed out that they show an example of how the Jewish population might be transferred from Eastern Europe into the Eastern Mediterranean. The transfer, I believe, can be accomplished, but do the Government really seriously intend to pursue the transfer? What are its real intentions in that matter?

חיים זקלא זלוא אלזא אלזא אלזא
 הילד הילד הילד זא אלזא. סופר זא
 זא אלזא אלזא - זא אלזא אלזא אלזא
 זא אלזא אלזא אלזא אלזא אלזא אלזא
 זא אלזא אלזא אלזא אלזא אלזא אלזא
 זא אלזא אלזא אלזא אלזא אלזא אלזא
 זא אלזא אלזא אלזא אלזא אלזא אלזא
 זא אלזא אלזא אלזא אלזא אלזא אלזא

Ben-Gurion. Diary entry. 17 July 1937

ref 3:117

PARLIAMENTARY DEBATES

FIFTH SERIES—VOLUME 326

HOUSE OF COMMONS

OFFICIAL REPORT

SECOND SESSION OF THE THIRTY-SEVENTH PARLIAMENT
OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN
AND NORTHERN IRELAND
1 GEORGE VI

TENTH VOLUME OF SESSION 1936-37

THIS VOLUME MAY BE CITED AS 326 H.C. DEB. 5 A.
COMPRISING PERIOD FROM
MONDAY 5TH JULY TO FRIDAY 30TH JULY, 1937

LONDON
PRINTED AND PUBLISHED BY HIS MAJESTY'S STATIONERY OFFICE
To be purchased direct from H.M. STATIONERY OFFICE at the following addresses:
Admiral House, Kingsway, London, W.C.2; 130 George Street, Edinburgh 3;
15 York Street, Manchester 1; 1 St. Andrew's Crescent, Cardiff;
85 Chichester Street, Belfast;
or through any bookseller
1937
Dulux 111. 4. 1

Palestine

21 JULY 1937

Earl Winterton: It is believed by the Royal Commission that the altered conditions, under which each race will work out its own destiny in its own State, will be fairer to the minorities in both States. The question of transfer is still in a very tentative state, but I should hope that no one on either side of the House would say that the scheme is a bad one. The Report suggests that, on the analogy of what occurred with the Greek and Turkish minorities after the War, when there was a very satisfactory transfer of minorities from one territory to another, something of the same kind could be done in Palestine, and that it might lead to a solution of the minorities question.

ref 3:121

Colonel Brown:

I hope my Noble Friend will bear in mind that in the Jewish area a large block of 125,000 Arabs is to be included on the borders of Syria. It is unfair that a solid block like this should be transferred into the Jewish State. Amongst them are some 10,000 Druse Arabs, from whom I have received hospitality. They are strong admirers of this country and they once asked me to say in the House of Commons that their desire is to become British citizens.

Is it fair that these people, who dislike Jews as much as other Arabs, should be because they have been quiet and have not kicked up a row, be turned into citizens of another State which they hate? Is it fair that the Arabs of Acre who are seamen and merchants should be transferred to the plains of Beersheba, or to say that the hill Arabs of North Galilee should make their living in the plains elsewhere? If nothing else could be arranged this block of Arabs should be transferred to Syria rather than to Jewish territory. It seems to be unfair, when you are transferring populations from one area to another, that only 1,250 Jews should be left in the Arab State while 235,000 Arabs should be left in the Jewish State. From that point of view the Arabs are certainly getting the worst of the deal.

ref 3:130

Mr. Crossley:

My first detailed criticism of the partition is that, in contradistinction to what so many hon. Members have said, the Jews have been granted under this tentative proposal too much and not too little land, and I am prepared to prove that by these figures. In the whole of the Arab territory, not the British Mandated Territory, there are only 1,400 Jews who have gone there and are living there, and who have to be transferred from there, but in the Jewish State there are still living 225,000 Arabs, and I believe that that is *prima facie* evidence that it is all the best of the land which has been taken away from the Arabs and given to the Jews. Arising out of that argument is my second detailed criticism that it is most unfortunate that a purely Arab population in the North should be given to the Jewish State, a population in which there is no Jewish colonisation at all, and I cannot help thinking that, if we wish to avoid friction in the future, it would be far better if that population was handed over to the Lebanon and Syria.

ref 3:131

קולט לא קטן דאס - מ"ה האב-דוד אילת
 מיקון ב' אה"ל אלוטת הצירוף. כו"ט זרוב
 - י"ז הא"ל תגנויק - גאנץ נפץ יבואלס
 אצור נמה חוקניק. והצירוף יוקדן אט: אילת
 חוקניק - ד' צר האסוקן ב' אגד' ה"ו
 פניו הצירוף. א"ל זה א"ל ואלה - והנה
 הצירוף אילת אפ"ל אילת אילת אילת

ref3:134

Ben-Gurion. Diary entry. 27 July 1937

C A B I N E T

PALESTINE: POLICY OF HIS MAJESTY'S GOVERNMENT.

Note by the Secretary of State for the Colonies.

I circulate, for the information of my colleagues,
 the annexed letter from a group of Members of Parliament
 representative of responsible pro-Arab opinion in this country.

W.O.G.

HOUSE OF COMMONS,

29th July, 1937.

11. The principal obstacle to the successful formation
 of the proposed states is the existence of the large Arab
 minority within the borders of the Jewish State. We doubt the
 possibility of compulsory transference: but we do not question
 the need and desirability of transference on a voluntary basis.

(Signed)

D. Clifton Brown
 Archibald R. J. Southby.
 W. P. Spens.
 F. F. A. Heilgers.
 Derrick Gunston.
 Kenneth Pickthorn.

A. A. Somerville.
 Austin Hopkinson.
 Anthony Crossley.
 D. P. Maxwell Tyre.
 P. P. Arnold Wilson.
 Ralph Beaumont.

ref3:135

[Communicated to the Council
and the Members of the League.]

Official No. : C. 330. M. 222. 1937. VI.

Geneva, August 18th, 1937.

LEAGUE OF NATIONS

PERMANENT MANDATES COMMISSION

MINUTES

OF THE

THIRTY-SECOND
(EXTRAORDINARY) SESSION

DEVOTED TO PALESTINE

Held at Geneva from July 30th to August 18th, 1937,

Including the

REPORT OF THE COMMISSION TO THE COUNCIL

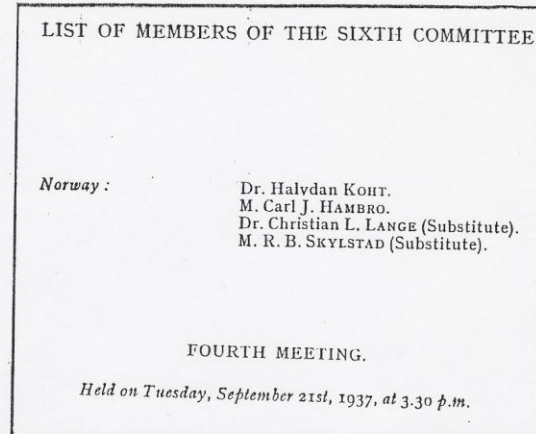
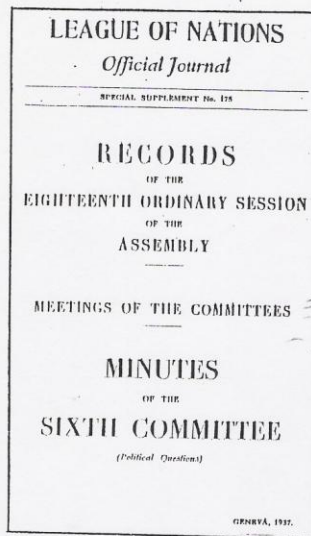
As to transfer, Mr. Ormsby-Gore quite agreed that, if it were a case of moving the Arabs long distances to a strange country, transfer would indeed be difficult. But these people had not hitherto regarded themselves as "Palestinians", but as part of Syria as a whole, as part of the Arab world. They would be going literally only a comparatively few miles away to a people with the same language, the same civilisation, the same religion; and therefore the problem of transfer geographically and practically was easier even than the interchanges of Greeks and Turks between Asia Minor and the Balkans. He was quite satisfied that not all the Arabs would wish to leave the Jewish State: some would realise that they would have opportunities in the Jewish State. But that some would want to leave on grounds of sentiment, he equally had no doubt; and, if homesteads were provided and land was prepared for their reception not too far from their existing homes, he was confident that many would make use of that opportunity. It would be one of the first duties of the mandatory Power, if the League approved of its proceeding with that plan, to make an intensive survey of Trans-Jordan with a view to ascertaining how much it would cost, and where such homesteads could be provided.

The Chairman proceeded to consider the different solutions proposed, one by one:

As a result of partition, the Jewish State would again be exposed to the odium inevitably attaching to the transfer of the Arab rural population, no matter how that transfer might be effected; yet that transfer was an essential condition if the appeal to the spirit of the Balfour Declaration were not to be revealed as serving merely as a lure.

The Commission would be failing in its duty if it did not draw the Council's attention to the delicate problem of the transfer of populations from one territory to the other which might be necessary if there was a partition. In order to guarantee that the advantages of such a transfer should outweigh the disadvantages, particular care would have to be given to ensure that it was carried out with the greatest fairness.

ref 3:147

M. LANGE (Norway)

In the first place, he wondered whether the frontiers proposed for the Jewish State would not be too restricted to allow Jewish immigration to continue at a rate corresponding, to some extent, to the requirements of emigration. It should not be forgotten that it had been hoped to open up Trans-Jordan also to Jewish immigration. Nothing had been done in that direction, however, and the possibility would seem to be excluded. But would it not be possible to include in the Jewish State the triangle situated in the south of Palestine between the Dead Sea, the Gulf of Akaba and the Mediterranean? It was desert country with a very small scattered population. It was said that wells could be sunk there and irrigation works undertaken to provide for a large colony of farmers. That would cost a good deal of money, but the Jews had been able to overcome financial difficulties in the north of Palestine. If necessary, the small nomadic Arab tribes at present inhabiting the desert could be transferred elsewhere at a relatively low cost.

ref 3:155

MEHDI FRASHERI, 88, EX-ALBANIAN LEADER

For many years he represented Albania at the League of Nations. In 1938, speaking as a former Governor on the Palestine problem, he suggested separate zones for Jews and Arabs, with minorities to be exchanged on both sides.

New York Times. 28 May 1963

ref 3:158

הקונגרס הציוני העשרים

3-21 באוגוסט 1937

צירוף, כ"ז באב - י"ד באלול תרצ"ז

ברך

ועוד שאלה רצינית - שאלת האיווקואציה או ה"טרנספר". אני כשלעצמי אינני מאמין שנוכל להעביר את 300 אלף הערבים. אינני חולה את התרבותנו בארץ בהוצאת הערבים, אלא בתוספת מאות אלפים יהודים. בכל זאת אני מניח שחלק מהם נעביר. אולם מה הפחד שתקף את המתנגדים ואת אלה מ"השומר הצעיר"? האם אין האיווקואציה נמשכת במשך 40-50 שנות עבודתנו בארץ? האם לא העברנו ערבים מדינה ומכנרת וממרחביה, מנהלל ומשמר העמק? זכורני הלילות כשאני ושמואל דיין הוזמנו לעזרת "השומר" במרחביה. שם היתה איווקואציה. מה חטאנו בזה? סידרנו את הערבים הללו בכל מקום באופן הטוב ביותר, וכך נעשה גם עכשיו. יודע אני שעוד לפני הופעת ההצעה על "מדינה עברית" תוכנה עלידי חברת התישבות יהודית אחת. תכנית על העברת ערבים מכפרים ידועים בגליל לעבר-הירדן. ידעתי מקרים שערבים מכרו את אדמתם בארץ-ישראל וקנו בכסף זה שטח גדול פייחמשה בעבר-הירדן. מה, איפוא, הבהלה שמקימים באופן מלאכותי מסביב הענין הזה?

ref 3:166

שרתוק.

בן-גוריון

כבר ציין כי משק משמר-העמק חייב את קיומו להעברת ערבים מהמקום ההוא למקום אחר.

ref 3:176

Minutes. 20th Zionist Congress. August 1937

But it is relevant to note that at the Zionist Congress last August great stress was laid on the necessity for the enforced evacuation of the Arabs from the proposed Jewish area, and, as the Jews generally refuse on principle to employ Arab labour and would badly need any available land for new immigrants, the position of any Arabs left in the Jewish area (nearly a quarter of a million, under the Royal Commission's scheme) is likely to be most difficult, and they may well be driven out by Jewish economic pressure in almost as disastrous a way as if they were removed by us by force.

ref 3:197 Minute. British Foreign Office. 11 December 1937

המסך דברי בן-גוריון (ביתאלי/ילם)

באלת העברת האוכלוסין

[illegible]

ref 3:171

Ben-Gurion's speech to 20th Zionist Congress – *before censoring*

DAILY NEWS BULLETIN

Vol. XVIII. No. 184. 7 pages. Monday, 9th August, 1937.

"For me," Mr. Ben Gurion declared, "the decisive fact is that for the next 15 years the Jewish State will be able to receive another one-and-a-half million Jews and the possibility that Jewish-Arab understanding will also be reached with the transfer of the Arabs, ethically necessary and practicable. Zionism fully recognises the rights of the Arabs in Palestine and shall refrain from infringing them. Transfer of Arabs has repeatedly taken place before in consequence of Jews settling in different districts, and we shall have to provide the transferred Arabs with money for settling under their own Government."

ref 3:172

Jewish Telegraphic Agency

No. 7. PALCOR BULLETIN. Zurich, Aug. 8, 1937.

Speech by Mr. Ben Gurion.

Was the transfer of the Arabs ethical, necessary and practicable? Zionism fully recognised the rights of the Arabs in Palestine and should refrain from infringing them. Transfer of Arabs had repeatedly taken place before in consequence of Jews settling in different districts and they would have to provide the transfer of Arabs with the means of settling under their own Government.

ref 3:173

גם העברת הערבים נראת לי בלתי אפשרית. אין לי כלום
נגד זה שאנו מעבירים את הערבים מרזנום הסוב ממסך אקססנדיבי למסך
אינסנדיבי. אולם דבר אחר לגמרי הוא ליסד מדינה ערבית ולרצות
להגשים העברה בכוח. כי מהוך רצון טוב לא יזוזו. הערבי הלאומי
לא ירצה לעזוב את מקומו, הערבי המשוש במקום מושבו מבחינה כלכלית -
ומדינה יהודית הרי מהיה גן-עדן כלכלי בשביל המיעוט הערבי - גם כן
יסרב לעבור. תשאר רק דרך האלמות.

ref 3:177

Tabenkin's speech to 20th Zionist Congress – *before censoring*

ישיבת הקונגרס בוערה פוליסית - 6.8.37 - 888 888

דברי ד"ר רופין (ביית-אלי -פ.ג. -מקודם זיידמן)

תחילה יש להכין במדינה הערבית 8888 קרקע בתאימה בשביל האזורים, ורק אז צריך לנסות להביאם לשם, ככל האפשר מתוך רצון ורק אם לא תמצא דרך אחרת - בדרך האכספדוריאציה. אבל, הבטוחים אנו שהמדינה הערבית תהיה מוכנה לעזור במיתוח קרקעותיו לשם קבלת ערביי ארץ-ישראל? יכן, שנים מספר: שהיא תנחה התגודות פסיבית. ואז יגידו, אולי, האנגלים, לאחר ששנים מספרם אנו עשינו 8888 כמיטב יכולתנו, אבל הדבר לא עלה בידינו, 8888 8888 8888 וככה יסארו לנו הערבים בחוף ארץ-ישראל. אז יהיו לנו יחד עם ירושלים 400.000 יהודים ו-300.000 ערבים במדינתנו. יהיו לנו קשיים עצומים אהם מבחינת הפוליטיקה הפנימית (הגנת המיעוטים).

ref 3:178

Ruppin's speech to 20th Zionist Congress – *before censoring*

No. 2
 August 1937
 ח' א' אל' תרצ"ז
 הקונגרס הציוני
 עתו הקונגרס
 אודגן רשמי של הקונגרס הציוני הכ' ציריך
 ישיבות הקונגרס
 הישיבה הרביעית
 קס"ז, 5 אוגוסט 1937

Sample heading of 20th Zionist "Congress Newspaper"

By the time this paper was published, the speeches had already been censored and generally sections on transfer of Arabs had been deleted!

חלק שני

המושב החמישי

של

מועצת הסוכנות היהודית לארץ-ישראל

Minutes. Jewish Agency Council. Discussions on Peel Report

רופין

שאלת העברת האוכלוסין הערבים

אולם לא אעלים מכאן את הקשיים והנימוקים שכנגד. ביחוד עושה עלי רועש קשה שאלת העברת האוכלוסין הערבים. לפי תכנית זאת יהא מן הצורך להעביר את החלק הגדול ביותר של הפלחים מהמדינה העברית למדינה הערבית — עד כמה שאפשר בדרך ההסכם, ואם לא יושג ההסכם — גם בדרך הכפיה. אינני חושב שתכנית זו בלתי-אפשרית היא; אבל היא קשה מאד. ההשוואה להעברת היוונים מאסיה הקטנה ליון אינה ענין לכאן. ביון היתה אדמה, במידה מספיקה לרשות המתיישבים החדשים, ואילו בעבר-הירדן יהיה צורך למפרע — כמו שאומרת זאת הועדה המלכותית — למצוא מקומות התיישבות מתאימים. אם המדינה הערבית לא תרצה למצוא מקומות אלה, הרי ישארו הערבים במדינה היהודית.

ref 3:198

Ruppin to Jewish Agency Council

אוישישקין

ועוד אמר וייצמן: כל עוד אין לנו מדינה משלנו, אין בידינו מה להציע לערבים, כדי לזכות אתם ברית שלום; אולם כאשר יהיה לנו חלקנו בארץ ולהם חלקם — אז נוכל להגיע לידי שלום; כי אז יהיה לנו מה להציע להם. ואני שואל: אדוני ד"ר וייצמן, מה יהיה בידך להציע לערבים במדינתנו הקטנה, שאין ביכולתך להציעו היום? ראשית, תוכל להציע כי שלוש מאות אלף הערבים, אשר ימצאו בארצנו, יעזבוה. על זה מדברים כעת בג'ניבה ודיברו גם בקונגרס (אירשקט) באולם וקריאות-ביניים: זאת אמרה הועדה המלכותית, ולא אנהנו. לא רק הועדה המלכותית אמרה זאת; אמרו שיתכן שועדה בינלאומית תתמנה במיוחד למטרת ההעברה, אם שואלים את חסידי החלוקה: איפה ניישב יהודים בארצנו הקטנה, שבה ישבו כל כך הרבה ערבים? — הם עונים: אנו ניישב את הערבים בארצות השכנות. היום אמר רופין כי ההעברה תהיה קשה מאד, כמעט בלתי-אפשרית. ובכן אחת משתי אלה: או ש-300,000 הערבים ישארו בארצנו הקטנה, ואז לא ישאר מקום בשבילנו, כי באותו מיליון הדונם שנמצא עכשיו בידינו הגיעה כבר ההתיישבות, עד לקצה הגבול — או שניזקק דווקא לדרך זו של העברת הערבים, דרך הנראית לי לבלתי-אפשרית.

ref 3:199

Ussishkin to Jewish Agency Council